

Nagyon tisztelt barátom!

A hivatalos leíratra hivatalos alakban
szolgáltam válaszként, - engedő kérek
hogy ezen alkalmából még private is
célra adjak némely megjegyzést, melyekkel
épen közelebbről valék Tejed parancsához
fordulni, minthogy nem kívántam efféle
anyagizérlésekkel Tejed fáradságát
teljesen elégtelen hogy maga az ügy
nagynevű és keblemben feledhetlen
emlékü édes anyádnak crime is saját
jétes érdemü személyed védnöksége alatt
hasznos czélt ért. -

1. Nem tudom a Collegium fővárosunkban
hol s mily épületben tartják? és ki legyen
adminisztrációját vezető igazgató vagy
főszemély? mit meg tudnom szükséges
a végezt hogy a nemcsakára expedieur után
indítandó pótküldeményt hova, kinek
czimerzem? nehogy meglegye a mármint
felesleges kerülőt a Múzeumba. -

2. A mi az arcképet illeti, már akkor midőn
aryám haggatékait beküldtem a bennem hívem
elő" fiú kézzel arra indított hogy az ő
képeinek azon példányát melyet én még tanuló-
koromban kaptam, aranyoskeretben négy alatti,
— Egybenek 1842^{ki} nagyon sikerült lithographi-
áját facsimile aldirással — azon célra
és oly kérelemmel beküldtem hogy az maga
ívején a könyvtárban emlékeztetül el-
helyeztesseik. Nem hiszem hogy ezen kép
elvezett vagy eltévedt volna? hanem való-
színűnek felteszem, hogy a Muzéumban el-
maradt? talán a leveletárban, hova a
kézirat - és okmány gyűjteményt rendelttem.
Am maradjon ott. — A Collegium részére
más képről akarok gondoskodni, mire
nékve ötletem egy alternatíva: vagy egy
Grazban nővéremnél létező" színezett
kékűnő jó példányról photographia néjén
fél életnagyságra nagyobbított másolatot
olajfestéssel színeztetni, — vagy pedig a
Buda a kamara elnökök arcképsorozatban
létező Einsle által (jól) festett életnagy-
ságu féltest-képet photographiában

felényire kisebbíteni, és ezt ugyanígy olajfés-
kessel szinestelni — a mely módszer az egyike
nyíphiszem kivihető és a czélnak megfelelő
leend. —

Már a mi illeti továbbá a csekély magam képét?
megvallom ez sem elve sem most gondolatom-
ban nem volt, mert nem bírok elég hiúsággal
igénytelen személyemnek képzetni olyatén
érdemet vagy érdemképet, hogy mintegy ön-
magamat dícsérő czégérül nyílvánosan
biztosságessem? De vérvint ismervén azon
jözformán általános szokást, hogy csekélyebb
esetekben is alapítványoknál a Donatornak
képe is szokott mellékelteni, és tekintvén
magamat hogy én itt aqám után inkább
mint folytatója s valószínűje az ő szellemi
irányának és intencióinak szerepelek, nem
saját érdek- s érdemből: reményem nem fog
egyéni hiúságra felhívhatni ha a megfizető
felhívásnak engedve magam képét is fogom
oda szolgáltatni, — aranyfelül akarat is biz-
tatván magamat hogy haladott koromnál fogva
többé nem haszn az út előttem, és önválasz-
tottam félrevonultságom által tudva saharva

széltetem feledtetésemet, tehát bennem
indok nem lehet valami díszítés. —

Igy aramban, ha már két kép lesz, —
atyja és fia — szívesebben vélném hogy
formában mint „pendant” egymáshoz
használva legyen, a mi feltételezi az előbb
örintett feladat megoldását. —

Kérve tehát nélkülözhetetlenül intézkedni
hogy kitáncolást vegyek a könyvküldé-
ményt hova kihez csimesszem? —
egyébként maradtam nagybecsű hajlamid-
ba ajánlott baráti tiszteltetéssel

Lehírdetett önzése híve
Mevnyánszky Dénes

Pécsen, VII. Schottenfeldgasse, 183.

1897. Febr. 23.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA